

sonkreds, der skulle omfattes af en sådan ordning, blev videre, end det ville have været tilfældet efter aftale mellem de to nævnte hovedorganisationer, blev problemet inddraget i den af regeringen foreslåede og af folketinget vedtagne plan til en samlet løsning af landets økonomiske problemer ved bestemmelsen i § 5 i overenskomstloven.

Ifølge § 5, stk. 1, i denne lov påhviler det arbejdsministeren i folketingsåret 1963-64 for folketinget at fremsætte lovforslag om gennemførelse af en tillægspensionsordning, der baseres på indbetalinger fra arbejdsgivere og lønmodtagere med virkning fra den 1. marts 1964. Til forberedelse af dette lovforslag blev der i medfør af § 5, stk. 2, nedsat et sagkyndigt udvalg, der skulle afgive indstilling senest den 1. december 1963.

Tillægspensionsudvalget af 1963 blev herefter nedsat den 18. april og har ved udgangen af november måned i år afgivet en betænkning, der er omdelt til tingets medlemmer.

Forslaget til lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension svarer bortset fra enkelte redaktionelle ændringer af lovteknisk karakter ganske til det af tillægspensionsudvalget i denne betænkning udarbejdede lovforslag.“

Ved lovforslagets 1. behandling i folketinget modtoges det med tilslutning fra regeringspartierne side. *Hans Rasmussen* (S) var dog ikke uenig med dem, der havde fremført, at det ville have været bedre, hvis arbejdsmarkedets parter selv havde kunnet klare spørgsmålet. Lovforslaget måtte betragtes som et led i bestræbelserne for at sikre de flest mulige en retfærdig og rimelig andel i det forhøjede velstandsniveau. Der var enkelte detaljer i lovforslaget, som man burde se på i folketingsudvalget. Dispensationsbestemmelsen vedrørende funktionærerne burde strammes, og man måtte sikre sig, at de mange, der i forvejen havde opnået en efterlønsordning, ikke blev ramt økonomisk ved overgangen til tillægspensionen.

Henry Christensen (V) var positivt indstillet over for tillægspensionstanken, og han betragtede det som noget positivt, at den foreslåede ordning hvilede i sig selv uden tilskud fra det offentlige. Lovforslaget havde dog alvorlige mangler. Alle burde stilles lige for loven, og derfor var en tillægspensionsordning, der kun omfattede lønmodtagere, ikke tilfredsstillende. Funktionærernes stilling var efter lovforslaget for usikker, og dette spørgsmål måtte ligeledes klares. Det var uforvarsomt, at der ikke i lovforslaget var taget stilling til enernes og børnenes stilling. Administrationsapparatet, der var stillet forslag om, var for besværligt. Det ville være simplere, at de beløb, der skulle betales, opkrævedes over skattebilletten. Alle disse spørgsmål måtte der arbejdes med i udvalget, og *Henry Christensen* tilsagde på sit partis vegne en positiv indsats i så henseende.

Asger Jensen (KF) havde bemærket, at tillægspensionsbeløbet ikke skulle medregnes i de indtægter, der var afgørende for folke-